

SANctus Leonhartus apud Frācos honestis parentibus natus & educatus, atq; à S. Remigio in bonis literis atque uera religione institutus fuit. Ea autē ipse indole erat præditus, ut breui tempore pietate & doctrina omnes æquales suos longè superaret. Itaq; factum ut passim circumiret, & Francos ad Christianam fidē uerbo Dei pelliceret. Cū autē plures passim in carceribus detinerētur, qui superstitionib. gentilitijs seducti ueram doctrinā maledictis incesserent, aut alijs sceleribus conuicti ad pœnam reseruarētur, S. Leonhardus misericordia motus, anno 530, singulos accessit, atq; Euāgelij prædicatione ad Christianam fidem conuertit. Deinde etiam à præfectis passim imperauit, ut uenia adepta è uinculis liberarētur.

Vnde nugator Lombardus finxit, omnes captiuos qui S. Leonhardi nomen inuocassent, cathenis ruptis liberos ex carceribus discessisse. Cōstat enim sanctos Dei uiros non suā gloriam, sed Christi saluatoris quæsiuisse, cuius solius nomen inuocandū docuere. Itaq; illas & huiusmodi de Christi membris fabulas aniles & Monasticas cane peius & angue fugiēdas censeo, ne unā cum ueritate paulatim mendaciā irrepant. Cum autē D. Leonhardus longo tempore sua prædicatione, & pia captiuorum uisitatione multis, qui animo & corpore capti essent, profuisset, tandem ex hac uita in cœlestem beatitudinē migrauit. Lombard.